

Slutning kun føje een Ting. Det vilde have været meget heldigt for dette Forhold og for os Landmænd, der have kæmpet for det, hvis vi havde haft en meget streng Vinter, thi jeg ved ingen Ting, der har bidraget mere til at faa Folk over hele Landet til at faa Interesse for og Forstaaelse af Esbjerg, end det var, da vi havde den strenge Vinter, og da Esbjerg var den eneste isfri Havn, vi havde i hele Danmark. Det har da ogsaa sin Betydning, naar Forholdene udvikle sig saaledes, at alle Sunde og Bæster til Dels ere tillagte, at der saa dog er eet Sted, hvor man er i Stand til at fortsætte med Udførselen. Det har den allerstørste Betydning. Det kan jo paa Grund af Naturforholdene meget let ske, at der kan komme Ishindringer, og der har da ved Esbjerg vist sig saa gunstige Forhold for Skibsfarten som intet andet Sted her i Landet. Dette Forslag er altsaa et fuldstændig upolitisk Forslag, hvad der ogsaa har vist sig ved dets Fremtræden og ved dem, der have stillet det. Det er et rent sagligt Spørgsmaal, som angaar store økonomiske Forhold, og hvorom Tinget flere Gange har voteret, som jeg allerede nævnte i Begyndelsen af mit Foredrag. Derfor vil jeg paa bedste Maade anbefale dette Vædringsforslag, og jeg haaber, at hvis vi faa et saadant Forslag vedtaget, vil der først for Alvor blive Tale om at tage Sagen op med det forenede Dampskibsselskab. Saa længe vi ikke ere komne saa vidt, saa tænker jeg, at Selskabet til Dels smiler ad os, naar vi underhandle med det, for det tænker ved sig selv, at der er ingen andre at gaa til, og saa tager Selskabet det grumme let med de Vædringer, vi stille. Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget.

Mr. Klausen: Jeg skal først tillade mig at fremsætte nogle faa Bemærkninger angaaende Vædringsforslag under Nr. 123 angaaende Esbjerg-Parkeston Routen. Saaledes som det ærede Medlem for Ribe (Bust) meddelte, er det jo en Konforening af Finansudvalgets 4 politiske Partier, som her er traadt sammen. At jeg er gaaet med som Forslagsstiller til denne Vædring er jo ret naturligt, idet jeg kan gøre det af principielle Grunde, da jeg jo anser Statsdrift for at være dets bedste. Jeg kan derfor ikke

andet end glæde mig ved, at de andre Partier, baade Højre, Venstre og Moderate, ere komne til den samme Anskuelse, som jeg længe har staaet paa, at Statsdrift er den, der er mest at foretrække i dette Tilfælde. Og paa Skibsfartens Omraade er det jo netop saaledes, at et enkelt Selskab er blevet saa aldeles dominerende, at det næsten kan nedslaa enhver Konkurrence. Naar der nu tillige over dette Selskab lyder adskillige Klager, mener jeg, at det er heldigt, at den fri Konkurrence paa dette Omraade bliver knust, og at vi gaa over til Statsdrift, som jeg er sikker paa vil være den heldigste i dette Tilfælde. Der er naturligvis et Spørgsmaal, man kunde stille til Forslagsstillerne, og det er: Hvor skal dette store Beløb komme fra? Det drejer sig jo om et Beløb af 2,300,000 Kr.; hvor skulle disse Penge komme fra? Ja, for mit Vedkommende kan jeg meget let give Anvisning paa Pengene, idet mit Parti paa Finansloven har foreslaaet militære Nedskættelser til et Beløb af over 3 Millioner Kr., og hvis disse Forslag vare blevne vedtagne, saa vilde vi jo have haft tiltrækkelige Pengemidler til at kunne etablere en saadan Route for. Men anderledes stiller det sig jo for de Medlemmer, der ikke ere gaaede med til disse Nedskættelser paa det militære Omraade. For dem vil jo Finansloven fremgaa med et Understud, hvis dette Beløb paa 2,300,000 Kr. bliver vedtaget. Man er derfor berettiget til at spørge de Herrer, hvor de tænke, at Pengene skulle komme fra. Der gaar jo Rygter om, at de tænke paa, at disse Penge skulle tages gennem en forhøjet Afstat. Jeg vil haabe, at det ikke er andet end Rygter, at det maa vise sig, at disse ikke komme til at blive Virkelighed, og at det ikke er den Vej, man tænker paa at faa disse Penge skaffede til Veje. Det kunde jo imidlertid være interessant at faa disse Rygter slaaede ned og samtidig faa at vide, ad hvilken Vej de Herrer mene at kunne skaffe de nødvendige Pengemidler til Veje. — Jeg skal derefter gaa over til at tale om et andet meget vigtigt Vædringsforslag, det er det, der vedrører „Berlingske Tidende“. Her er der jo det glædelige, at hele Finansudvalget staaer enigt i at forlange, at „Berlingske Tidende“ skal svare en passende Afgift. Jeg har tilladt mig at tage et